

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2005

Pane Ježišu,
odovzdávame ti
svoje srdcia.
Prosíme ťa,
daj nám silu
zachovať
ich vždy čisté.

Boh sa skláňa k človekovi - Rozhovor s Petrom Ripkom
Spoveď - Požehnanie Centra pre rodinu

Boh sa skláňa k človekovi

V minulom čísle sme sa dozvedeli, že aj osoby v Najsvätejšej Trojici komunikujú medzi sebou. Boh stvoril človeka na svoj obraz a dialóg uplatnil aj vo vzťahu k nemu. Dal mu veľký dar – slobodu a v tejto slobode mu človek môže dať odpoveď, akú sám uzná za vhodnú!

Ľudská dôstojnosť spočíva práve v tom, že ho Boh pozval do spoločenstva, do dialógu so sebou samým. Človek žije naplno vtedy, ak túto veľkú lásku prijíma a aj opätuje svojmu Stvoriteľovi. (por. *Gaudium et spes* 19) Uznanie tejto lásky a odovzdanie sa Bohu je viera. Práve ona je správnu odpoveďou človeka Bohu. (por. *KKC* 26) Zároveň musíme priznať, že tento vzťah (dialóg) nesie so sebou obrovskú zodpovednosť, ktorú človek má kvôli úžasnému Božiemu daru – slobode. (por. *Ecclesiam suam* 77)

To, že Boh povolal človeka do spoločenstva so sebou, vysvetľuje, prečo vo vnútri túžime po ňom, hoci možno iba podvedome... Boh nás neustále pozýva, priťahuje k sebe. Človek odpovedá Bohu na jeho ponuku k dialógu svojou vierou v neho. Konkrétne to vyjadruje svojimi náboženskými prejavmi ako je modlitba, obety, liturgia, kult atď. Je plne náboženská bytosť – od Boha pochádza a k Bohu smeruje. Z toho vyplýva, že plne ľudským životom žije len vtedy, ak dá Bohu správnu odpoveď – ak žije v slobodnom spojení s Bohom. (*KKC* 2844)

Starý zákon

Komunikácii s Bohom hovoríme modlitba. Človek je od začiatku povolaný k modlitbe; Boh ho k nej povolal a ona je odpoveďou človeka na toto volanie.

(*KKC* 2567) Za „počiatky“ modlitby môžeme považovať modlitbu Ľudí ako Ábel (obeta), Henoch („chodieval s Bohom“), Noe, Abrahám (modlitba viery). Vývoj modlitby pokračoval za čias Mojžiša (modlitba „sprostredkovateľa“), kráľa Dávida, prorokov (Eliáš) a iných ako bol Jób, Júda Machabejský...

Svedectvom o postupnom vývoji modlitby, sú aj žalmy, ktoré vyjadrujú modlitbu Božieho ľudu ako zhromaždenia. V nich sa Božie slovo stáva modlitbou človeka. (*KKC* 2585-2587)

Mojžiš

Mojžiš bezpochyby patrí k najväčším postavám Biblie. Samo Božie slovo o ňom hovorí, že „*odvtedy sa už nezjavil v Izraeli taký prorok, ako bol Mojžiš, s ktorým by sa Pán stýkal z tváre do tváre*“. (*Dt* 34,10) Po prvý raz k nemu Boh prehovoril v horiacom kre. (por. *Ex* 2-3) Veľký plán exodu sa rodí práve týmto dialógom. Povoláva ho, aby spolupracoval na jeho diele spásy. Je v tom prítomná úpenlivá prosba Boha a Mojžiš sa mu po dlhej diskusii prispôsobuje. (por. *KKC*, b. 2575) Je však plný neistoty a námietok, o čom svedčia aj jeho otázky kladené Bohu: „*Kto som ja, aby som šiel k faraónovi a aby som vyviedol Izraelitov z Egypta?!*“, „*Nebudú veriť a nebudú počúvať môj hlas*“, „*Nie tak, Pane! Ja nie som výrečný muž*.“ (*Ex* 3,11; 4,1; 4,10) Boh mu odpovedá na všetko a pri poslednej námietke dokonca čítame, že sa na neho „*nahneval*“. (por. *Ex* 4,14) Z toho vyplýva, že Boh ho berie vážne ako aj všetko to, čo mu povedal. Ba dokonca ide ďalej: mení svoj plán kvôli tomu,

čo mu povedal Mojžiš – zjavuje mu svoje meno, dáva mu moc robiť zázraky a nakoniec s ním posielal aj jeho brata Árona, aby hovoril namiesto neho. (por. Ex 3 – 4)

Aj ďalšie príbehy knihy Exodus svedčia o tom, ako Boh zmenil svoj plán kvôli Mojžišovým prosbám. (por. Zlaté teľa – Ex 32, 7-14; Ex 33, 12 nn., Nm 11, 1-3 atď.) Keď sa však jedná o Božie príkazy, vtedy zostáva Boh nekompromisný. (por. Zlaté teľa – Ex 32, 7-14; Ex 33, 12 nn., Nm 11, 1-3 atď.)

Možno sa spýtame, prečo si Boh vybral práve Mojžiša. Podľa ľudských meradiel by práve Mojžiš nebol vhodným kandidátom na takúto úlohu. Veď sám o sebe povedal, že sa na to nehodí, že má „ľarbavé ústa“. (Ex 4,10) Avšak podľa knihy Numeri práve toto bolo milé Bohu: „Mojžiš bol veľmi tichý muž, (tichší) ako všetci ostatní ľudia na svete...on je v celom mojom dome najvernejší.“ (Nm 12,3.7b) Azda pre túto vlastnosť si ho Boh vybral. Keďže bol „tichý“ a „verný“, vedel **počúvať** a zachovať to, čo sa od neho žiadalo. Bol pripravený načúvať. Bez tejto vlastnosti je dialóg nemysliteľný.

Mojžiš sám je pre všetkých vzorom v počúvaní... Vďaka tomu mohol Boh viesť s Mojžišom ozajstný dialóg, pri ktorom ho rešpektoval v plnej miere, aj keď sa Mojžiš ako človek nemohol priblížiť jeho veľkosti. Z týchto rozhovorov vystupuje do popredia vlastnosť, ktorá je v správnom dialógu nevyhnutná – **rešpektovanie partnera a jeho slobody**. Boh sám je pre všetkých veľkým vzorom. Hoci je Stvoriteľom, predsa necháva svoju stvoreniu plnú slobodu. Zo strany Mojžiša sa táto črta prejavila v podobe schopnosti počúvať – v pripravenosti na

modlitbu a dialogickej prispôsobivosti Božím plánom.

Jób

„V krajine Hus žil istý muž, menom Jób. Bol to muž dokonalý a statočný, bál sa Pána a chránil sa zlého.“ (Jób 1,1) Niet azda krajšej charakteristiky, aká by sa dala prisúdiť človeku, ktorý ráta so svojím Stvoriteľom. Jób takým mužom rozhodne bol. Práve on býva často vzorom v odovzdanosti sa do vôle Boha a prijatí všetkého, čo Boh zosiela na človeka. Keď sa však čitateľ hlbšie ponorí do čítania knihy Jób, zostane možno zarazený pri opise jeho

rozhovoru s Bohom. Jób začína aj končí svoj príhovor kliatbou. Nepreklína síce Boha, ale deň svojho narodenia a chce ho vymazať z kalendára. Takto nepriamo volá Božiu múdrosť a dobrotu na zodpovednosť. Na konci zase vidieť v Jóbovom preklínaní snahu o to, aby ho Boh vyhlásil za nevinného, hoci jeho traja priatelia ho vyhlasujú za vinného. (por. JAMES L. CRENSHAW, *Old Testament wisdom*, s. 105)

V celej Knihe nenachádzame servilnú reč, ktorou by Jób vo všetkom prisvedčal Bohu. Skôr sa v nej explicitne vyskytujú výčitky, ktoré Jób adresoval Bohu, napr. prečo žije, načo mu je taký život, praje si zomrieť atď. (por. napr. Jób 3. a 6. kap.) Na druhej strane je poukázané na to, že Jób sa neodvážuje hádať s Bohom: „človek nie je v práve pred Bohom. Keby sa niekto chcel s ním pustiť do hádky, neodpovie mu ani na jedno z tisíc.“ (Jób 9,2-3)

No aj napriek tomu stále opakuje, že si nie je vedomý žiadneho priestupku: „Čo hriechom robím tebe, strážca človeka?“ (Jób 7,20) Od začiatku svojej modlitby do konca Jób odmieta ustúpiť čo i len o kúsok zo svojho presvedčenia – totiž, že Boh urobil bolestný omyl v jeho prípade. (por. JAMES L. CRENSHAW, *Old Testament wisdom*, s. 108)

Počnúc 38. kapitolou začína hovoriť Boh. V jeho prvej odpovedi Jób s ním dokonca odmieta hovoriť. (por. Jób 40,4-5) Avšak v druhej svojej odpovedi Bohu už odpovedá úplne ináč – vo veľkej pokore. Uznáva, že Boh je ten, ktorý má pravdu, že on (Jób) nechápal Božie zámery, chce sa kajať

a prosí o zhovievavosť. (Jób 42,1-6)

Kde je teda zmysel tohto naoko veľmi zložitého dialógu? Pozorný čitateľ si zaiste všimne, že Jób hovorí vždy to, čo pokladá za správne vo svojom vnútri. Aj vtedy, keď tvrdí, že trpí nevinne, že sa neprehrešil voči Bohu. Možno to dedukovať aj zo začiatku Knihy, kde sa píše o tom, čo sa udialo pred Bohom. Sám Boh sa o ňom vyjadruje stále pozitívne, hoci ho vo svojej reči k nemu aj napomína. (por. Jób 1, 8; 2, 3; 40, 2)

Bohu sa tiež páčila Jóbova pravdivosť. V závere Knihy si berie slovo on sám: „Keď Pán dohovoriť tie slová Jóbovi, povedal Temančanovi Elifazovi: „Môj hnev vzkypel proti tebe i proti tvojim dvom priateľom, lebo ste o mne nehovorili pravdivo ako môj služobník Jób.“ (Jób 42,7)

Môžeme oprávnenne vysloviť záver, že správny dialóg musí mať v sebe prvok, ktorý mal aj dialóg Jóba s Bohom – **pravdivosť**, k sebe aj k partnerovi.

DNES NA SLO VÍČKO S PÁNOM PEIROM RIPKOM, ŠTUDENTOM, KTO RÝ CHVÁLI BOHA SPEVOM

Peter Ripka v strede vpredu

Po narodení 23. 6. 1981 si ho mamina privinula ako druho-rodené dieťa. Vyrastal na Dlhej ulici na Nábřeží sv. Cyrila v Prievidzi. Otec je elektrikár, momentálne nezamestnaný. Mamička je samostatný odborný referent v Sociálnej poisťovni. Otec vyše dvadsať rokov hrával na jazztrúbke. Mal vlastnú kapelu, aj keď bol samouk. Sestra Stanislava je absolventkou

konzervatória a VŠMU obor husle a teraz je učiteľkou hry na husle v B.Bystrici. Peter navštevoval ZŠ v Nedožeroch-Brezanoch a deviatu triedu na ZŠ Mariánska. Od malička má problémy s dýchaním. Rád recitoval, hrával divadlá, chcel byť hercom. Teta ho skontaktovala v štrnástich rokoch so Štefanom Babiakom. Nastúpil na konzervatórium v Banskej Bystrici, k pani učiteľke Božene Freserovej. Často ho počuť spievať na pódiiach pri benefičných koncertoch, v kostoloch pri koncertoch a pri rôznych akciách. Zdá sa nám, že Peter akoby chcel vyspievať celé srdce.

Venovali sa spevu staré mamy i mamička?

Mama si rada zaspieva doma, je srdcom rodiny, starostlivou, obetavou mamou. Je odo mňa menšia a vždy si ju rád objímam a poďakujem za starostlivosť. Som vďačný za všetko aj otcovi a sestre. Neviem, či spievali starké, no boli úžasné. Prastarká zomrela ako 95 ročná, keď sa modlila, vykala Bohu i Panne Márii. Starká bola základom mojich úvah, čoby dieťať a o Bohu.

Peter, z čoho plynie Vaša radosť pri speve?

Som možno príliš mladý na to, aby som mohol hodnotiť seba, no jedno viem určite moja radosť plynie z viery v Boha, z jeho blízkosti.

Boli ste vždy veriaci?

Rodičia ma dali pokrstiť ešte ako bábät-

ko. Sväté prijímanie i sviatosť birmovania som prijal v Nedožeroch. Keď som nastúpil do deviateho ročníka na Mariánskej ZŠ, triednym učiteľom mi bol pán učiteľ Jozef Koma. Bol muzikant, novoobrátnený, aj keď z kresťanských zborov. Cez neho som sa primkol bližšie k Bohu. On mi hovoril o svojich zákonoch, ja som mu rozprával o pravosti Svätého Písma. Vedel som sa s ním prieť i poukazať na to, že katolícka Cirkev vie, prečo má svoje ustanovenia. Rozprával som mu o veľkosti Trojjedného Boha, o Panne Márii. Stretnutia s ním mi dali veľa do života. Páčila sa mi na ňom bojovnosť, odhodlanosť, a odvaha vyznať Krista. Fascinovalo ma, ako vedel naspamäť citáty z písma. Samozrejme, že viera nie je iba vedieť to odrecitovať, ale žiť ich. A on ich aj

žil... Mne sa otvárali oči, začal som ešte intenzívnejšie študovať Sväté Písmo. A tak som preskúmal čítaním mnohé východné viery, ako každý mladý človek. Raz ma pozvali spievať na Chari z-matickú obnovu vo Zvolene. Tam som dostal riadnu „facku“. Pán mi ukázal svoju veľkosť cez modlitbu, cez odovzdanie sa Duchu Svätému, cez úžasné sväté omše. Prišiel som k záveru, že pre Ježiša sa skutočne oplatí žiť, spievať a tešiť sa s ním.

Čo prežívate, kým vstúpite na pódium?

Vždy idem so slovami: „V mene Božom.“ Už sa mi stalo, že sa okolo počuovali, čo to šeptám. Moja pravá noha vždy vykročí na Božiu slávu. Vopred sa modlím, aby boli ľudia spokojní v duši. Je jedno o čom budem spievať, len aby tam žiaril Duch Svätý, aby pocítili radosť z pozdvihnutia ducha. Chcem byť pre ľudí nástrojom, ktorý spieva na Božiu chválu a slávu. Keby som nebol veriacy a nemal spievať Bohu, bolo by to o ničom.

Cítite pomoc svojho anjela strážcu?

Vždy ide so mnou. A viem ho poprosiť: „Keby dačo, anjel môj, šepkaj mi slová pri speve.“ Je naňho spoľahnutie. Tiež Pána Ježiša i Pannu Máriu pozývam na koncerty a viem, že sú tam i v srdciach ľudí v hľadisku. Z úcty k Matke Božej vždy zaspievam Ave Máriu.

Snažia sa Vás pochopiť ľudia vo Vašom prejave?

Časť ľudí áno, niektorí nie. Ale o tom je život. V tomto modernom prostredí je šľapania jeden po druhom dosť. Chcel by som sa z toho vymaniť a to sa dá len cez Pána. Som iba Boží sluha.

Chcel ste byť herec a spievať...

Dlho mi nešlo do hlavy, že ja a spev... Recitoval som, venoval som sa divadlu no neprijali ma. Až na konzervatóriu

som sa dostal na súťaž v speve, skončil som druhý. Vidno, že cesty nemám vydláždené, ako nikto z nás. Treba asi pestovať vôľu - Božie cesty sú nevyspytateľné.

Kde všade ste spievali?

Bolo toho dosť. Na rôznych koncertoch, i vianočných, v kostoloch. Konzervatórium v Banskej Bystrici dostalo ponuku, a konzervatoristi prijali projekt Orfeus a Euridika, ktorý natáčala STV v Antole, v kaštieli i v kameňolome. Spieval som hlavnú postavu Orfea.

Nebolo pre vás ťažké ísť študovať do Ostravy?

Po ôsmich rokoch štúdia v Banskej Bystrici, a speve u pani učiteľky Freserovej, (ktorej za mnohé vd'áčim), mi stále akoby čosi chýbalo. Povedal som si: Ak máš Pane, pre mňa inú cestu, pomôž. Prijali ma na Ostravskú univerzitu - Inštitut pro umělecké vzdělání. Zistil som, že som bol doslova a do písmena preložený do duchovnej samoty. Chodím na sväté omše, primkol som sa k modlitbe svätého ruženca, no chýba mi moje spoločenstvo mladých, i to: *Kde sú dvaja, alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.* Chýbajú mi tí zbláznení pre Krista. Chcem sa pousilovať nájsť ich aj v Ostrave na Inštitúte.

Dajú sa zvládnuť štúdium aj mimo študijné záujmy?

Úplne a s radosťou. Založili sme v BB spoločenstvo mladých: „Cez vážnu hudbu ku Kristovi.“ Niektorí nám hovorili, že sme blázni pre Krista. Čudovali sa, že v tejto dobe, keď sa nám kadečo sype na hlavu, my ďakujeme Bohu a chválime ho.

Čo Vám prináša modlitba?

Už po spomínanej konferencii som si urobil poriadok v modlitbe. Najradšej sa modlím ruženec, stále ho nosím pri sebe. Ved' aj diabol sa bojí ruženca. Keď som

sa ho začínal modliť, hovorieval som si: „To je strašné, päťdesiat zmiečok, ako to tí ľudia zvládzu?“ A dnes, keď sa pomodlím tri ružence, je to radosť. Alebo keď začnem uvažovať pri bolestnom rozjímavom ruženci nad tajomstvami, prináša to človeku sily, a vyzdvihne ho aj z najt'ažšieho prachu zeme. Modliem sa i cestou do školy, alebo pri návratoch domov. Hneď ráno, než vstanem, si pripomeniem slová: „*Bezo mňa nič nedokázete.*“ A tak Ježišovi odovzdám deň i seba.

Rád študujete sväté Písmo? Ktorý citát Vás oslovil?

Často krát som bojoval a bojujem, keď som si mnohé nevedel vysvetliť. Napríklad: „Ako môže človek trpieť, a pritom sa radovať?“ V odpovedi sa ukazuje to bláznovstvo pre Krista. Konkrétne som to prežil, keď som sa dostal do nemocnice s infekčnou mononukleózou. Dostal som veľa injekcií kryštalického Penclenu, modlieval som sa a zároveň som sa pýtal Boha: „Prečo práve teraz pred začiatkom roka, Bože? Ako sa mám v tejto chvíli tešiť z utrpenia?“ Moja sestra Stanka sa vie úžasne tešiť zo živej viery v Krista, priniesla mi knihu Akordy lásky. Bol v nej verš, ktorý sa stal rémou (slovom) pre môj život: „*Ustavične sa radujte! Bez prestania sa modlite, pri všetkom vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre vás! Duchu neuháňajte, prorockými nepohrdajte!*“ (1Sol 5, 16-21) Tak ma to oslovilo, až sa mi ul' avilo. Začal som Bohu za to utrpenie i následky z utrpenia ďakovať. Pán vedel, prečo to tak bolo. Choroba zanechala nepríjemné následky a nemohol som nastúpiť na vojenskú službu. A tým mi splnil tiché želanie, využiť čas vojenčiny na iné ciele. Cez Sväté Písmo a tým, že som kresťan - katolík, som sa naučil mnohé prijať a vkladať do Božích

rúk. Aj keď som stále na začiatku...

Chceli by ste niečo na svete zmeniť?

Pribrzdiť uponáhľaný svet. Naliat' do srdca ľudskosť a lásku k blížnemu, aby sme nežili povrchno a boli viac radostní a úprimnejší, aby neboli sociálne rozdiely medzi ľuďmi, aby netrpeli deti, boli sme k nim vnímaví a vedeli podržať jeden druhého. Chcel by som predovšetkým zmeniť seba, pokiaľ je čas. Túžim založiť, alebo spoznať spoločenstvo chvál mladých i v Prievidzi...

Ktorý zo svätcov je vám najbližší?

Jednoznačne sv. páter Pio.

A zo spevákov?

P. Babiak, P. Dvorský, a mnohí iní.

Čo mamená pre Vás radosť?

Žiť život mladého človeka, tiež rozprestrieť ruky pred krížom a vedieť, že on je môj Spasiteľ a Boh. Veľká radosť je tiež pri modlitbách, kde sa spolu modlíme na rovnakú „nôtu Boha.“ Som šťastný, že Svätý Otec Ján Pavol II. vyhlásil rok Eucharistie. Teším sa z múdrosti kňazov i pátrov v Prievidzi, a nielen tu, lebo nás Boh učí cez nich Jeho múdrosti. Som šťastný, že môžem prežívať premenu Tela a Krvi pri svätých omšiach, že môžem prijímať Eucharistického Krista. Je úžasné, keď kňaz drží Sviatosť Oltáru pri premenení dlho hore. Kľáčim na zemi, kňaz drží v rukách Pána Ježiša a On sa k nám prihovára: „*Ja som Cesta, Pravda i Život.*“

Máte pranie do nového roku?

Ak Boh dá, a požeňná, prajem si, aby môj spev prinášal radosť a bolo to vždy na Božiu chválu. Aby to bolo na zapálenie ľudských srdc. Aby horeli nie ako fakľa, ale ako reflektor, aby môj spev ožiariť kríž Pána Ježiša, ktorý pritiahne ľudí k sebe. Aby rok 2005 bol pre všetkých požehnaný Jeho Láskou.

Za rozhovor ďakuje Anka Gálová

Na sviatok Svätej Rodiny 26.12. 2004 bolo slávnostne požehnané a otvorené **Diecézne Pastoračné Centrum pre rodinu (CPR)** v Prievidzi na Námestí slobody 21, v dome, ktorý väčšina mladých pozná pod názvom Trnka.

Trnka vlastne ponúkala aktivity a priestory pre činnosť aj pred požehnaním. Pravidelne sa tu stretávajú birmovanci, krúžok šachu, modlitbové spoločenstvá, nacvičuje zbor Bartolomejčatá, pred Vianocami skupinky koledníkov, mali tu svoje obnovy dievčatá, skautky slávili vianočné zvyky, prebiehala snúbenecká príprava a mnoho iných činností. Spomínaná slávnostná nedeľa však otvorila dvere Centra pre širšiu verejnosť. Pripravovali sme sa na tento deň v spolupráci hlavne s našimi sestričkami Kongregácie Dcér Božskej Lásky a farského úradu.

Celodenný program bol rozdelený na viac častí:

Doobeda o 10:30 hod. bola detská sv. omša vo farskom kostole sv. Bartolomeja. Celebroval ju pomocný banskobystrický diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. Spievali zbory Prieboj a Bartolomejčatá. Na svätú omšu boli pozvané všetky mamičky v požehnanom stave, otec biskup im udelil požehnanie.

Napoludnie sme prešli do Centra pre rodinu, ktoré po modlitbe Anjel Pána otec biskup požehnal. Poobede o 15:00 hod predviedli mladí z farského kostola

Foto:

- 1. - príhovor otca biskup Mons. Galisa*
  - 2. - čítanie prosieb - najmladší z rodiny Melicherčíkovej - Peľko*
  - 3. - požehnanie 14 budúcim mamičkám - o. biskup gratuluje p. Belisovej, ktorá vtedy čakala ôsme dieťaťko.*
- Dnes je Danielko na svete.*

veľmi peknú jasličkovú pobožnosť v piaristickom kostole Najsvätejšej Trojice. Po pobožnosti nám ThLic. Roman Seko, riaditeľ Diecézneho pastoračného Centra pre rodinu trochu pripomenul význam rodiny a dôvod zakladania dekanátnych buniek CPR. Potom udelil otec biskup Mons. Galis požehnanie rodinám. Po tejto milej slávnosti boli všetci prítomní pozvaní do Centra pre rodinu, aby si prezreli priestory a podozvedali sa viac o programoch Centra. Atmosféra v Centre bola úžasná, prešlo ním vyše dvesto návštevníkov. Niektorí si vyskúšali internet v počítačovej učebni, iní si prešli všetky miestnosti, zastavili sa v poradni s knižnicou a výstavou ručne robených pozdravov, ale najviac bola obsadená detská izba, kde bude fungovať dočasná pestúnska starostli-

vosť. Deti vyskúšali snád' všetky hračky a rodičia si oddýchlí.

Dobre padol aj teplý čaj a voňavá káva s koláčikmi. Každý návštevník si odniesol medovníček s logom CPR.

PONUKA:

► Prvý jazykový kurz v ponuke je **NEMECKÝ JAZYK**. Všetkých záujemcov pozývame na otvorenie v novom roku v utorok **4. 1. 2005 o 19:00** hod. (možné je prihlásiť sa aj týždeň po termíne)

Lektor: Mgr. Zuzana Olejárová

► Kurz **ZÁKLADOV PRÁCE S PC** začne v utorok **11. 1. 2005 o 18:30**.

Lektor: Miroslav Hrivňák

► V januári začína celoročný cyklus **obnov pre manželov** (ktorí majú deti do 18 rokov) pod názvom „**PODAJ MI RUKU A POĎ**“

Otvoríme ho v sobotu **22. 1. 2005**.

Prvé stretnutie bude venované zoznámению a príhovoru na tému **OBRÁTENIE**. **Lektor:** ThLic. Roman Seko

Čas: Od 8:30 do 9:00 sa prihlásení účastníci zaregistrujú a zaplatia poplatok. Stretnutie začne o 9:00, predpokladaný koniec prednášky 15:00. Po nej možnosť účasti na sv. omši v kaplnke Centra.

PORADNE: MUDr. V. Rumanová

Pomoc v oblasti osobných, rodinných problémov, hlavne problémov s výchovou a psychikou dieťaťa. **Druhá streda** v mesiaci v roku 2005: 12.1. – 9.2. – 9.3. – 11.4. – 8.5. – 13.6. – 14.9. – 12.10. – 9.11. – 14.12.

Pani M. Melicherčíková

Príprava k manželstvu a rodičovstvu: **Vzdialená:** ZŠ 7.-9. ročníky **Blízka:** SŠ 1.-4. ročníky **Bezprostredná:** snúbencké predmanželské náuky.

Kontakt na p. Melicherčíkovú do poradní, záujem o kurzy a prihlášky na obnovy je nutné vopred nahlásiť osobne alebo telefonicky na tel. číslo:

046/542 39 26,

mobil: 0903 / 607 883

Foto: 4.- požehnanie Centra pre rodinu
5.-jasličková pobožnosť

Spoved'

Je prvý piatok, chystám sa s dcérou na spoved'. Keďže som od rána bola v práci a dcérka v škole, prichádzame okolo pol štvrttej.

V kostole je už dlhšia rada, prevažne starších ľudí. Nič to, dcéru učím trpezlivosti a tak ostávame na konci rady, veď sme „mladé“, aj keď veľmi unavené, ale počkáme. Aj keď je

spoved' hlavne pre deti, ostávame vzhľadom, veď tí pred nami si tiež už odstáli nejaký čas. Ako tak stojíme a modlíme sa, prejde okolo mňa starší pán so ženou a sadnú si do poslednej lavice - rovno oproti dverám spovednice. Prišiel pán dekan, vykladá Sviatosť oltáru, klakneme si a sústreďujeme sa nato, čo sa deje na oltári. Ale nie všetci. Ten pán sa veľmi rýchlo dvíha a pod' ho rovno do spovednice. Najprv on, potom jeho žena. Čo na tom, že nie sú na rade?! To ale nie je všetko. Kým je pán vnútri, príde k nim do lavice ďalšia pani a hneď to využíva

- keď šli tí dvaja, prečo nie aj ona. Ešte sa varovným pohľadom otočí na dieťa, čo bolo na rade a už je vnútri. Nezaujímajú ich to dieťa, čo trikrát vykročilo a trikrát sa muselo vrátiť. Ak musia sedieť, stačí povedať posledným v rade a je to v poriadku. Ale ak nie, odkiaľ berú právo sa takto predbehovať? Musia byť deti

svedkami takejto nespravodlivosti? Aký príklad to dávate deťom, keď takto konáte, pohoršujete ostatných a s „spravodlivým“ svedomím si idete pre Sviatostného Pána Ježiša, našu Lásku?

Mám vo veľkej úcte Eucharistického Pána Ježiša, preto som nechcela nahlas upozorňovať

na krivdu v kostole. Tieto situácie sa opakujú častejšie viacerým ľuďom, preto som sa rozhodla pre formu príspevku v časopise Bartolomej.

Text: M. Mal.

Obrázok je z knihy Máme sa radi z vydavateľstva LÚČ

PROSBA REDAKCIE

Časopis Bartolomej je farský časopis, presahujúci aj hranice farnosti. Často si hovoríme, že farnosť je rodina. V rodine sa blízki delia o všetko, aby dokázali spolu nažvať, tolerovať sa, a hlavne pomáhať si. Práve články typu kritiky môžu byť motorom na zlepšenie našich vzťahov. Radi preto privítame vaše postrehy zo života tejto veľkej rodiny.

Aký by mal byť článok, aby mohol byť uverejnený? Hlavne týkajúci sa konkrétneho problému, nie iba všeobecné informácie a podpísaný. Nesmie byť v rozpore s vieroukou a nesmie urážať. Sú to osobné názory, môžete na ne reagovať. Radi vám pomôžeme s ich prípadnou formuláciou. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy textu. M.M.

Oddielové Vianoce

Dni 17. a 18. decembra 2004 sme my - skautky, oslavovali naše oddielové Vianoce a útulné prostredie diecézneho pastoračného Centra pre rodinu bolo pre ne ako stvorené. O 16. hodine sa vešiaky v predsienke začali zaplňať a bolo počuť čoraz viac hlasov.

V úvode nás čakala pracovná časť, kedy sme sa pustili do vyrábania tých najrôznejších vianočných pozdravov. O malú chvíľu i nádhrou postihnutým nosom neunikla vôňa medovníkov, ktoré skautky aj pekne ozdobili. Keďže sme s elektrickou rúrou boli iba v štádiu zoznamovania, niektoré medovníčky boli „mierne do kakaova“ ☺.

Zatiaľ, čo sa niektoré starali o prípravu štedrovečernej kapustnice, či výzdobe sviatočného stola, ostatné sa vybrali na sv. omšu. Po návrate všetkým akosi škvrkalo v žalúdkoch a tak sme už dlhšie neváhali a spoločne zasadli k oddielovej štedrej večeri. Nechýbali modlitby, vianočné oblatky a pre našu radosť i snehové vločky za oknami. Po chutnej kapustnici sme si život ešte osladili sladkosťami z kuchýň našich skautských sestričiek, rýchlo umyli riad a hurá pod stromček. Pri ňom sme si na

želanie decembrových oslávenkýň zaspievali koledy. Pred tým, ako sme si rozdali vlastnoručne vyrobené darčeky, družičky predniesli Dieťaťku v jasličkách svoje symbolické darčeky. Veľkú radosť si navzájom darovali sestričky napríklad šálom, voňavým pomarančom, sponou do vlasov a inými darčekmi. Ďalším našim cieľom sa stalo klzisko na Námestí slobody. Neskoro 22. hodina spôsobila, že ľadová plocha až na pár výnimiek patrila do záverečnej hodinky nášmu oddielu. Pár fotiek, pokrik a už sme sa tešili do tepla, kde nás už čakal teplý bylinkový čajík od dvoch sestričiek, ktoré zatiaľ skrášľovali steny detskej izby svojimi kresbami. Vykorčuľované sme sa uchýli do miestnosti pred kaplnkou, kde sme dumali o tých našich Vianociach, o tradíciách, ale aj o ohrození pravého zmyslu týchto krásnych sviatkov roka v našej dobe.

Prvé zívnutia mali za následok rozbalenie spacákov a karimatiek, hoci sny nás opantali až neskorých ranných hodinách. Ani príjemný budíček v podaní zvonkohry na kostolnej veži, vyhrávajúcej koledy, nespôsobil vyskakovanie zo spacákov. Podarilo sa to ako - tak až krupicovej kaši, hoci ani tu n e m o ž n o h o v o r i ť o vyskakovaní...

A na záver? Upratovanie, lúčenie a postupné opúšťanie Centra pre rodinu, ktoré na tieto dni poskytlo strechu 26 hlavám, patriacim jednej rodine - oddielu prievidzských skautiek Poniklec. Vďaka všetkým čo umožnili a spríjemnili náš pobyt na vianočnú nôtu. Maťka

Svedectvo lásky a odpustenia

Pred rokom sme vo vianočnom čísle nášho časopisu uverejnili prosby čitateľov, s názvom „**Čo ti dáme Ježiško do jaslí?**“. Venovali sme ich Dieťaťu Ježišovi na premenu. Jedna z prosieb znela: „*Bojím sa o svojho muža. Pije, peniaze nám nedáva, ani sám sa toho nechce zbaviť. Nevie rozlíšiť, čo potrebujeme, vidí len seba. Deti sa začínajú správať ku mne arogantne ako on.*“

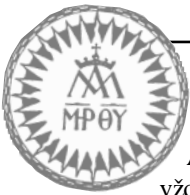
Keď sa Ruženke dostal do rúk náš časopis, spýtala sa: „*Ako to zomrel ten mučeník Bartolomej? Stiahli z neho kožu pre vieru. Tak akosi to smeruje aj u nás doma,*“ smutne podotkla a zaliali ju slzy. „*Deti majú ďaleko do dospelosti, žijeme v stresoch, i stará mama, ktorá je súčasťou našej rodiny, nás ešte ako tak zázrakom drží nad hladinou neustályou modlitbou. Už však nevládze so srdcom. Ani ja nestačím chodiť po nociach hľadať manžela, či nie je niekde zmrznutý v priekope. Tolké roky prežívame strach a napätie. Deti sa hanbia ísť do kostola. Je ťažké dostať ich na svätú omšu. Raz sa neplnoletý syn v bezmocnosti a divnom zúfalstve postavil pred mňa s nožom, šermoval mi ním pred očami, akože sa ani mňa nebojí.*“

Po tomto bolestnom incidente Ruža už nezvládla situáciu, vyhodila muža z bytu, aby deti nevideli, ten hrozný obraz. Manželova poblúdenosť, jeho alkoholizmus, ju prinútili zamyslieť sa: „*My máme srdcia doráňané, má manžel vôbec srdce? Či si ho už spláchol alkoholom, a s ním i lásku k rodine? Panna Mária pomôž, prosím.*“ Bolestne prosila na pútnickom mieste, nevnímala už ani keď sa brodila na púti v snehu. „*Nesiem Ti všetkých pod Tvoju ochranu! Aj svojho muža! Neopúšťaj nás!*“, vzlykala kľáčiac. Nevdojak si spomenula, ako

kedysi s mamou ozdobovali v kostole celé roky oltár kvetmi. Zasvätili svoje srdcia Svätej Mame... Deti ju obvinili, že prečo vyhnala otca. Chýbal im. Chceli ho naspäť, veď je to ich tátko. Chodil s nimi aj do hôr. Keď zatelefonoval domov, prijali ho. Tak jej to poradili aj v spoločenstve - nech mu dá šancu. Sľuboval hory-doly, aj keď je iného vierovyznania, sám poprosil, aby sa zaňho pomodlili. Znovu nevydržal, ale konečne súhlasil s protialkoholickým liečením. Pri návšteve manželky po niekoľkých dňoch na psychiatrickej predpráve na oddelení sa rozplakal a pýtal, čo to s ním je, čo to s ním urobili, veď on predsa nie je taký ako ostatní! Podpísal reverz a začal sa dobrovoľne liečiť ambulantne.

Napodiv súhlasil ísť na púť za Pannou Máriou, prvýkrát v živote. Pripadal nám ako znovuzrodený. „*Keď som bola v nemocnici,*“ rozpráva Ružena, „*staral sa o deti, často opakoval, ako robí i doteraz: - Deti už ste sa pomodlili? Choďte sa modliť za starkou. - Za tou, ktorej celé roky nevedel prísť na meno. Aj mňa si Boh mení, i doráňané deti uzdravuje. Starká dávno odpustila, vlastne hneď, pretože sa dennodenne po celé roky modlí večeradlá s Pannou Máriou. Ďakujeme Ti s manželom, Presvätá Matka za redakciu Bartolomeja, i tých čitateľov, ktorí sa za nás pomodlili pri jaslíkách. Vďaka Bohu sme opäť rodina. Moje zdravie je tiež podmené, všetko obetujem Betlehemskej dieťaťu do jaslí za uzdravenie rodín. Prosím, aby neublížovali rodičia svojim deťom alkoholom, hádkami a neláskou, aby našli spoločnú reč v modlitbe a odpúšťaní.*“

Ružena

Môj najkrajší vianočný zážitok

Ako každé dieťa, aj ja sa vždy teším na Vianoce. Jednak sa nejde do školy a samozrejme, že sa najviac teším na darčeky.

Keď som bol malý, až do šiestich rokov som veril, že darčeky nosí Ježiško. Predstavoval som si ho ako deduška v dlhom červenom plášti, ktorý nesie plné vrece darčiekov a rozdáva ich poslušným deťom. Najväčší zážitok som mal z toho, keď som raz (mal som päť rokov) bol presvedčený o tom, že som videl Ježiška. Mama zamkla dvere do obývačky a otvorila okno, aby tadiaľ mohol doniesť Ježiško darčeky. Dvere do obývačky majú také nepriehľadné sklo, ale ja som aj tak chodil nazeráť, či už sú pod stromčekom darčeky. A ako som tam bol taký nalepený na sklo, len som zrazu zazrel, ako sa okno viac otvorilo, pohli sa vetvičky na strome, zazvonili

zvončeky, zavesené na stromčeku a mihol sa nejaký tieň. Aj som sa zľakol. Bol som presvedčený, že to bol Ježiško. Viac som v ten deň do obývačky nenašiel. Bál som sa K celému zážitku som sa priznal, až keď som bol väčší a vedel som toho viac. Ale aj dnes, keď si predstavím, čo som videl, prebehnú mi zimomriavky po chrbte.

Teraz už viem, že darčeky nenosí Ježiško, ale že ich musí niekto s láskou kúpiť, zabaliť a dať pod stromček. Aj ja sa už hrám a dávam pod stromček darčeky, aby som urobil svojím najbližším radosť. Viem aj to, že darčeky pod stromčekom nezávisia iba od poslušnosti, ale aj od obsahu peňaženky. Je smutné, keď rodičia nemôžu svojím deťom kúpiť, čo potrebujú. Myslím si, že bolo oveľa krajšie, keď som bol presvedčený, že darčeky naozaj nosí Ježiško. P.K.

Kedy som bola na Vianoce najviac šťastná

Najkrajšie Vianoce som zažila, keď som mohla ísť prvýkrát koledovať pre deti v Afrike. Bol už druhý vianočný deň, ale ja som sa tešila, ako by sme si šli iba teraz rozbaľovať darčeky. Večer som

prišla domov veľmi unavená, ale ešte viac šťastná. Ďakujem Bohu, že som mohla takto pomôcť niekomu, koho ani nepoznám, býva ďaleko a o štedrých Vianociach iba sníva. M.N.

Moje najlepšie Vianoce

Posledný večer pred Vianocami som šiel skorej spať. Tešil som sa na darčeky. Na druhý deň som sa celé dopoludnie sánkaval a potom som rodičom pomáhal chystať štedrovečerné jedlo. Moje očakávanie stále rástlo viac a viac. Nevedel som, či nájdem pod stromčekom to, čo som chcel. Okolo šiestej hodiny sme si sadli za stôl a po modlitbe začali jesť. Keď sme dojedli, mamina odbehla preč

a my so sestrou a ockom sme čakali v kuchyni. Z obývačky sa ozval zvonček a my sme vedeli, že pod stromčekom na nás čakajú vytúžené darčeky. Pod stromčekom som našiel to, čo som si prial a mnoho ďalších vecí. Každý z nás si našiel darčeky, z ktorých mal radosť. Najkrajšie však bolo, že sme sa všetci cítili spolu šťastní. To boli moje najkrajšie Vianoce. O.S.

Moje druhé Vianoce na Taiwane

Pochválený buď Ježíš Kristus!

Srdečný pozdrav Vám všetkým, spolubratom, priateľom, blízkej rodine a vy všetci, čo si na mňa spomínate v modlitbách a tak mi pomáhate niesť môj misijný kríž.

Prihováram sa Vám teraz už v adventnom čase, ale to, čo píšem, myslím, bude stále aktuálne. Rád by som sa s Vami podelil o moju viac ako ročnú skúsenosť na Taiwane. Stále pokračujem v štúdiu čínštiny, pretože tá si vyžaduje našu stálu pozornosť a v tejto kultúre je prvoradým misijným poľom hlavne na začiatku cesty. Veď skrze jazyk prichádza ohlasovanie a z ohlasovania je naša VIERA.

Dnes som sa zúčastnil veľmi peknej slávnosti - kardinál Sepe z Ríma, prefekt kongregácie pre ohlasovanie viery dnes prišiel, aby vysvätil tu v Taipei dvanásť novokňazov, jedenásti z nich sú z rôznych krajín, prišli ako misionári na Taiwan a len jeden tajvanec, čo bol vysvätený, je pôvodom aborigen - teda pôvodný obyvateľ Taiwanu. Skôr ako prišli Číňania z pevniny (pozn. Je ich asi 500 tisíc z 24 mil. populácie Číňanov!). Čiže nijaké čínske povolanie! Tento obraz hovorí za všetko! Ja som sedel na tribúne s mojím spolubratom, ktorý je

Číňanom a asi pred tromi mesiacmi prišiel do nášho spoločenstva SVD, spýtal som sa ho, prečo je to tak? Nuž tu je odpoveď: pretože väčšina tunajších ľudí si myslí, že s vierou alebo bez nej je život ten istý, alebo nie? Taiwanu vládne materializmus hrubého zrna, lenže

podobne je to aj v Európe. Keď má človek plné brucho, tak ho skrátka nič nezaujima, dokonca ani Boh, veď sa mám dobre a navyac tieto šikovné ruky všetko nahromadili. Na Taiwane každý deň spácha jeden mladý človek pokus o samovraždu, a práve tu je tá potreba - znamenie času pre kresťanov... niečo, čo tu v spoločnosti začína chýbať a to je práve NÁDEJ. Tu vidieť, že matéria neuspokojí potrebu ducha, ten potrebuje niečo hlbšie, zmyslupnejšie.

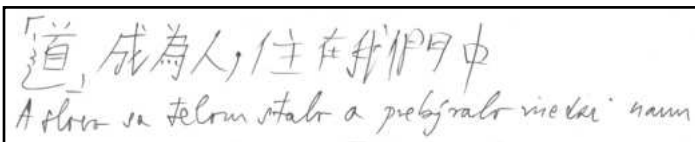
Môžeme sa spýtať, kto sa prvý otvoril ohlasovaniu Ježišovho Slova? Boli to práve ľudia v núdzi, na okraji, často odvrhnutí spoločenstvom a predsa Ježíš hovoril práve im, chudobným v duchu, čo si zúfali nad životom... Blahoslavení ste, lebo Vaše je Božie kráľovstvo.

Kresťanstvo po všetky časy nasledovalo tento príklad núdze, kde je potreba, tam je miesto pre evanjelium. Tu v Ázii to platí dvojnásobne, kresťanstvo je v očividnej menšine, na Taiwane

sú 3 % kresťania a v Ázii 2 % z celkovej populácie. Skrze dialóg, ktorý však neznamená iba slová, ale predovšetkým skutok blížnemu tak, ako ukázala celému svetu bl. Matka Tereza z Kalkaty. Videla ľudí ležať na uliciach, o ktorých sa nikto nestaral a v nich uvidela Krista, čo volá po ľudskej dôstojnosti. Práve o tom sú naše Vianoce... A Slovo sa telo stalo a prebývalo medzi nami... Ježiš prišiel, aby pozdvihol padnutú ľudskú prirodzenosť do dôstojnosti Božích detí a toto je vlastne posolstvo Vianoc...

JEŽIŠ, VTELENÝ BOŽÍ SYN, SI ZVAL TELO Z MÁRIE PANNY, ABY ZROVNAL KROK S KAŽDÝM ČLOVEKOM A STAL SA MU BLÍZKYM SKRZE SVOJE ČLOVEČENSTVO.

Každý človek potrebuje veľa povzbudení a ani misionár nie je výnimkou. Z mojej skúsenosti by som povedal, že práve on stojí v prvom rade. Človek každý deň prežíva veľa situácií, čo mu berú odvahu a chuť, osamelosť, čo sa z času na čas hlási o slovo, túžba za domovom, byť s niekým blízkym, kto Vám rozumie, ale nielen jazykom, ale aj srdcom. Som tu viac ako rok a jazyk je stále nie to, čo by sa žiadalo, často nerozumiem jasne, čo tí druhí hovoria a tak sa pýtam - môj Bože, ja nie som nato súci, pošli iného. Často sa mi nahnú slzy do očí nad tým, ako mi Boh dôveruje. Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny, tak často hovorím spolu so sv. Petrom. On je Boh čakania... naloženú trstinu nedolomí... čaká ako Otec márnотratného syna... čaká nás všetkých, aby nás objal a pozval na hostinu.

Na učenie čínštiny je treba veľa a ešte raz veľa trpezlivosti you.nai.xin ako povedia Číňania. Moja misijná práca je teraz dosť rovnaká, aj keď už mám aj "ministry" chodím do jednej našej SVD farnosti každý utorok, mám "biblesharing" v angličtine. Inak trávim čas nad čínskymi charaktermi, ktoré, ak ich dlhšie nevidíte, tak Vám jedna radosť vyfukujú z hlavy, ani neviete ako. Čo sa týka ďalších plánov, tak sú tu dve možnosti: zostať na Taiwane počas tretieho tzv. pastorálneho roka alebo ísť do

Pekingu tiež na rok na štúdiá mandarínskej čínštiny. Ja osobne by som rád

išiel na kontinent, ale uvidíme, ako sa veci nakoniec vyvinú.

Je ešte veľa, čo by sa dalo písať, drahí priatelia, ale verím, že aj tento úlomok z môjho života Vám prinesie správu o tom, čo tu na Ďalekom Východe robím a prežívam. Chcel by som Vás všetkých vrelou objať a poďakovať sa Vám za všetko dobro, ktoré ste mi preukázali a stále preukazujete. Nech Vám dobrotivý Boh udelí hojnú odmenu a požehnanie do Vášho osobného života. Zároveň Vás opäť pozývam do modlitby za Áziu, za tento najľudnatejší kontinent, aby čím viacej ľudských srdc spoznalo JEDINÉHO A PRAVÉHO BOHA A TOHO, KTORÉHO POSLAL - JEŽIŠA KRISTA. Spolu s Vami sa pripája k modlitbe

Peter Gendiar SVD.

*Nech žije Srdce
Ježišovo v srdciach
našich
i v srdciach všetkých ľudí!*

Peter
及 吉 雨

JUBILEUM – Mladí Mladým 2005

Bola jar a písal sa rok 1994. Pri jednom nedeľnom obede v rodine Bullových vo Veľkej Lehôtke, na návrh Jozefa Bullu st. padlo rozhodnutie o usporiadaní gospelového festivalu vo Veľkej Lehôtke. Prvý ročník sa konal na vigíliu sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v júni 1994 a na prvom ročníku vystúpil zbor Dominik zo Sebedraži a, Prameň z Prievidze a domáca skupina SPRAY. Festival dostal názov MLADÍ MLADÝM a od tohto momentu v týchto dňoch uplynulo už viac ako desať rokov.

Už o rok sa udiala prvá zásadná zmena v dejinách festivalu. Termín konania sa premiestnil na november, na

diali. Festival si drží pevnú koncepciu ktorá sa rokmi ukazuje ako správna. Keby to tak nebolo, Pán by sa už dávno postaral o to, aby festival zanikol, ako sa to udialo s viacerými festivalmi na Slovensku.

Ale nestalo sa tak a 20. 11. 2004 sme sa mohli všetci stretnúť na jubilejnom desiatom ročníku festivalu Mladí Mladým 2004. Svätá omša mala začať o 15:30, ale pre veľkú nepriazeň počasia (kto mohol tušiť, že všetko bude v ten deň zasypané hrubou vrstvou snehu) sa začala o 15:50 a to bez účasti ohlasovaného otca biskupa, Mons. Tomáša Galisa. Svätú omšu celebraval dlhoročný podporovateľ tohto festivalu dp. dekan z Prievidze Mons. Ján Bednár. Homíliu mal pán kaplán z Kanianky Mgr. Ľuboš Volko a nakoniec za obetným stolom nemohol chýbať ani domáci pán farár Mgr. Marek Sabol, ktorý veľkou mierou prispel v bezproblémovom priebehu jubilejného ročníka. Pri svätej omši spieval detský zbor ROSNIČKA.

Začiatok programu otvorili

vigíliu sviatku Krista Kráľa, ktorému je zasvätený farský kostol v obci Veľká Lehôtka. Tvorcom tohto návrhu bol dp. dekan Ján Bednár, ktorý to odôvodnil lepším rozmiestnením podobných akcií v dekanáte a tiež na hody sa v obci skôr zorganizuje pohostenie - pre tento festival také typické. Po rokoch je vidieť, že toto rozhodnutie bolo správne.

Druhým medzníkom v dejinách festivalu bolo premiestnenie vystupujúcich zborov po svätej omši do Kultúrneho domu vo Veľkej Lehôtke. Udialo sa tak v roku 1997. Od tohto roku sa na štruktúre festivalu výrazné zmeny neu-

presne podľa časového harmonogramu ALOJZ VLČKO a DANKA KRETHOVÁ, moderátori tohtoročného festivalu a na pódium pozvali ako prvý zbor JUVENITUS z Ružomberka. Po ňom sa postupne v dvadsaťminútových blokoch

predstavili a svoju vieru sa snažili mladým odovzdať mladí so zboru KVAPKY z Kanianky, GNOSIS, BARTOLOMEJČATÁ, NÁDEJ z Prievidze, Zbor sv. Jakuba z Tužiny, SKALKÁČI zo Šimonovian (okrem prvého ročníka boli na všetkých ročníkoch) a ŠUMIENKY z Diviak nad Nitricou. Celý program uzavrela hudobná skupina SPRAY z Veľkej Lehôtky, ktorá je dušou tohto festivalu. Bodkou za festivalom bolo požehnanie dp. Mareka Sabola na cestu. Nechýbala ani hymna festivalu (na záver aj v detskej verzii v podaní malej Mišky Bullovej).

Jubilejný desiaty ročník je za nami a my už vidíme, ako sa blíži rok 2005 a s ním ďalší ročník tohto obľúbeného festivalu. Pri príležitosti jubilea chceme poďakovať všetkým hore spomínaným za podporu. Hlavne však naším rodinám a Pánu Bohu za Jeho nekonečnú lásku k nám. Zvláštna vďaka patrí celebrantom svätých omší a moderáto-

rom, že prijali naše pozvanie na festival MLADÍ MLADÝM, zborom ROSNIČKA, ROSA, PLAMIENOK, PRAMEŇ, IMPULZ, J.O.C.U.S, SKALKÁČI, ŠUMIENKY, DOMINIK, BARTOLOMEJČATÁ, NÁDEJ, KVAPKY, GNOSIS, TROSKY a všetkým, ktorí nám akokoľvek pomáhali pri tvorbe tohto diela

Hudobná skupina SPRAY

- Foto č. 1- prvý ročník - Spray
 2 - Skalkáči 1997
 3 - Šumienky 2002

POZVÁNKA

Farská pastoračná rada

pri Rímskokatolíckom farskom úrade Prievidza - mesto
 Vás srdečne pozýva na **5. FARSKÝ PLES**,
 ktorý sa uskutoční v sobotu 5. februára 2005 o 19⁰⁰ hodine
 v jedálni Združenej SŠ stavebnej, na ul. Vansovej v Prievidzi.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený
 kultúrny a spoločenský program s tombolou

Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina Necpalanka.

Vstupenky v hodnote **450,- Sk** si môžete zakúpiť každú stredu
 od 17⁰⁰ do 18⁰⁰ hodiny do 30.1.2005 v sakristii farského kostola
Bližšie informácie u p. Milana Petráša na tel. číse 0905/166 571

FARSKÉ OZNAMY**SLUŽBY VO FARNOSTI PRIEVIDZA-MESTO V ROKU 2005****Farská ekonomická rada (FER):**

Predseda: Mons. Ján Bednár, dekan

Členovia: Ing. František Bača, Ing. Peter Buchcar, Štefan Gašparík, Ing. Jozef Mokrý, Juraj Nedeliak, Ing. Vladimír Pavlíček, Milan Petráš, Ing. Konstantin Pogorielov, Viliam Vlčko

Farská pastoračná rada (FPR):

Predseda: Mons. Ján Bednár, dekan

Zastupujúci predseda: Mgr. Michal Masný, kaplán

Členovia: P. ThDr. Pavol Kollár SchP, P. Mgr. Ján Hríb SchP, P. ThLic. Vojtech Dávid SchP, Mgr. Eleonóra Porubcová, PhDr. Mária Poliaková, sr. M. Silvia Hlaváčová, FDC, Viliam Vlčko, Eva Surová, Milan Petráš, Mária Melicherčíková, Anna Gálová, Štefan Gašparík, Alica Karaková, Mária Bronišová, Ing. Konstantin Pogorielov, Mgr. Antovň Pažický, Lívia Krčová, Mgr. Peter Schmidt, Ing. Peter Buchcar, Ing. Juraj Bubnáš st., Juraj Bubnáš ml., Mgr. Augustín Letavay, Ján Málik, MUDr. Emília Medlíková, MUDr. Veronika Rumanová, Ing. Katarína Thomayová, Helena Zajacová

Lektori:

Štefan Gašparík, Mgr. Martin Karpiš, Ing. Mgr. Jozef Kobela, Mgr. Jozefa Mečiarová, Mgr. Anton Pažický, Milan Petráš, Ing. Edita Pogorielová, Ing. Konštantín Pogorielov, Viliam Vlčko, Alojz Vlčko, Alica Ševčíková, Mgr. Katarína Bubnášová, Marta Hudecová, Marta Šmondrková, Barbora Ťažiarová, Mgr. Augustín Letavay, Gabriela Gromová, Ing. Stanislav Škoda, Bohumil Svítok, Jaroslava Ugróczyová, Ing. František Bača.

Mimoriadni rozdávatelia sv. prijímania:

Sr. M. Silvia Hlaváčová, FDC, Sr. M. Antónia Madárová, FDC, Štefan Gašparík, Ing. Mgr. Jozef Kobela, Mgr. Anton Pažický, Milan Petráš, Stanislav Šmkovič, Viliam Vlčko, Ing. František Bača, Mgr. Augustín Letavay, Mgr. Tomáš Letavay, Bohumil Svítok, Mgr. Marcel Puvák, Mgr. Radovan Krahulec

- KLUB PRIATEĽOV MISÍ (KPM) V PRIEVIDZI

KPM sa stretáva pravidelne, pozýva vás na svoje stretnutia, ktoré sa budú konať v roku 2005 v **prvé utorky** v mesiaci **od 17:45 hod.** v termínoch: **4.1. - 1.2. - 1.3. - 5.4. - 3.5. - 7.6. - 5.7. - 2.8. - 6.9. - 4.10. - 8.11. - 6.12.**

Miesto stretnutia - **Centrum pre rodinu, Nám. slobody 21, Prievidza.**

- eRko a Rím.kat. farský úrad Prievidza - mesto pozývajú všetky deti 1. - 5. roč.

ZŠ v Prievidzi na **5. detský maškarný ples** do jedálne Združenej strednej školy stavbej na ul. Vansovej v nedeľu 6. februára 2005 od 14:00 do 16:30 hod. vstupné kartičky si môžete zaobstaráť za 10,- Sk v sakristii farského kostola.

Po skončení maškarného plesu bude **diskotéka pre mládež** od 17:30 do 22:00 hod.

RÍMSKOKATOLÍCKY FARSKÝ ÚRAD PRIEVIDZA – MESTO

Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel. č.: 046/542 28 01, 0903/272 814

email: fara@farapd.sk

SOBÁŠNE POUČENIA SNÚBENCOV VO FARE

Pondelok	-	16 ³⁰	VIEROUKA
Utorok	-	16 ³⁰	MRAVOUKA A PRIKÁZANIA
Streda	-	16 ³⁰	SVIATOSTI A OBRADY
Štvrtok	-	16 ³⁰	PÁRNY – ROZHOVOR S LEKÁROM NEPÁRNY – ROZHOVOR S MANŽELMI

KRSTNÉ POUČENIA RODIČOV A KRSTNÝCH RODIČOV

Štvrtok	-	16 ³⁰	VO FARE
Sobota	-	9 ⁰⁰	KRST VO FARSKOM KOSTOLE
Nedeľa	-	9 ⁰⁰	KRST VO FARSKOM KOSTOLE SO SV. OMŠOU

(Posledná v mesiaci)

ZÁPIS KRSTOV, SOBÁŠOV, POHREBOV A INÉ

Pondelok	-	9 ⁰⁰	-	12 ⁰⁰	14 ⁰⁰	-	16 ³⁰
Utorok	-	--	-	--	14 ⁰⁰	-	16 ³⁰
Streda	-	--	-	--	14 ⁰⁰	-	16 ³⁰
Štvrtok	-	--	-	--	14 ⁰⁰	-	16 ³⁰
Piatok	-	9 ⁰⁰	-	12 ⁰⁰	--	-	--

NÁVŠTEVA CHORÝCH DOMA

Štvrtok pred prvým piatkom	8 ⁰⁰	-	12 ⁰⁰
a prvý piatok v mesiaci	8 ⁰⁰	-	12 ⁰⁰

ZAOPATRENIE VÁŽNE CHORÝCH KEDYKOLIEK NA POŽIADANIE

DUCHOVNÁ SLUŽBA V NEMOCNICI V BOJNICIACH

Obyvatelia Prievidze a okolia navštevujú nemocnicu v Bojniciach. V nej sa nachádza aj kaplnka zasvätená sv. Pátrovi Piovi z Pietralciny. Od 1.7.2004 začal svoju kňazskú činnosť v nemocnici dp. Gerhard Glazer-Opitz, prvý duchovný správca. V nemocnici má svoju miestnosť, kde ho môžete v prípade potreby kontaktovať, prípadne zanechať odkaz v schránke pri dverách.

Kancelária sa nachádza oproti kaplnke (v suteréne budovy A, pri detskej a on-

kologickej ambul., bývalé detské odd.).

Sv. omše: Po, St, Št, Pi - 16:00
Ne - 10:00

Adorácia (poklona Najsvätejšej Sviatosti): štvrtok od 16:30 do 17:30

Sviatosť zmierenia:

30 min pred sv. omšou

Kontakt na duch. správcu:

046/511 22 19 (zanechajte odkaz)

046/543 25 03

v súmom prípade 0903/828 340

2. január 2005 - Druhá nedeľa po Narodení Pána

Č1 - Múdrosť sama sa vychvaľuje, aj u Boha je v úcte...

Sir 24, 1b-2.12-16

R - Slovo telom sa stalo a prebývalo medzi nami.

Ž 147

Č2 - Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal

Ef 1, 3-6.15-18

Ev - Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Jn 1, 1-18

Všetko robme čo najstarostlivejšie. Čo môžeme urobiť dnes, neodkladajme na zajtra.

Voči iným ľuďom budme citliví a voči sebe ako prísny sudca.

6. január 2005 - štvrtok - Zjavenie Pána - slávnosť

Č1 - Národy prichádzajú k tvojmu svetlu a králi k žiare, čo ti vzišla. Iz 60, 1-6

R - Budú sa ti klaňať, Pane, všetky národy sveta.

Ž 72

Č2 - Veď ste azda počuli o dare Božej milosti, ktorý som dostal pre vás...

Ef 3, 2-3a.5-6

Ev - Z teba vyjde vojvoda, Izrael, ktorý bude spravovať môj ľud. Mt 2, 1-12

Z východu prichádzajú mudrci k Božiemu dieťaťu. Hviezda ich doviedla na miesto, kde našli dieťa a jeho matku. Klaňajú sa mu a dávajú mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

9. január 2005 - 1. nedeľa cez rok - Krst Krista Pána, sviatok

Č1 - Hľa, môj služobník, priviniem si ho, vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie.

Iz 42, 1- 4.6-7

R - Pán požehná svoj ľud pokojom.

Ž 29

Č2 - Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu.

Sk 10, 34-38

Ev - Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne? Mt 3, 13-17

Pán Ježiš sa po krste modlí a vystupuje z vody. Tu sa otvára nebo a zostupuje naň Svätý Duch ako holubica. Boh Otec hovorí: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.

16. január 2005 - 2. nedeľa cez rok A

Č1 - Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili a svoje líca tým, čo trhali... Iz 49, 3.5-6

R - Hľa, prichádzam, Pane, chcem plniť tvoju vôľu.

Ž 40

Č2 - Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, i od Pána Ježiša Krista. 1 Kor 1, 1-3

Ev - Ja som hlas volajúceho na púšti: „Vyrovnajte cestu Pánovi!“ Jn 1, 29-34

Ján Krstiteľ vidí prichádzať Pána Ježiša a hovorí ľuďom: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníme hriech sveta“. Od Ježišovho krstu je presvedčený, že Ježiš je Boží Syn. Ján vedie svojich učeníkov napriek všetkým prekážkam k Pánovi.

23. január 2005 - 3. nedeľa cez rok A

Č1 - Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo...

Iz 8, 23b -9, 3

R - Pán je moje svetlo a moja spása.

Ž 27

Č2 - Lebo Kristus ma nepovolal krstiť, ale hlásať evanjelium... 1 Kor 1, 10 - 13.17

Ev - Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Mt 4, 12-23

Pán Ježiš prichádza do mesta Kafarnaum. Tak sa splňa, čo o ňom napísal prorok Izaiáš. Ježiš prináša všetkým ľuďom svetlo a radosť. Zvestuje nám blahozvesť a chorým vracia zdravie tela a duše.

30. január 2005 - 4. nedeľa cez rok A

Č1 - Hľadajte Pána, všetci pokorní zeme...

Sof 2.3, 3.12-13

R - Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Ž 146

Č2 - Kto sa chváli, nech sa chváli v Pánovi.

1 Kor 1, 26-31

Ev - Radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.

Mt 5, 1-12a

Pán Ježiš vystúpil na vrch a hovorí mnohým ľuďom: Blahoslavení chudobní v duchu..., blahoslavení plačúci..., blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

V mene JEŽIŠOVOM !

Otvorila sa brána nového roka, o ktorom nevieš nič čo ti prinesie, ako ho prežiješ. Je to otvorená kniha a každá jedna strana značí deň. A keď uplynie rok, kniha bude plná, popísaná, zavrie sa, zapečatí a niety moci, ktorá by ju otvorila, keby si azda chcel tú, alebo onú stránku opraviť... Otvorí sa až pri poslednom súde u Boha. Koľkože kníh si už vyplnil? Azda 15, 35, 70 alebo viac? Koľko rokov máš, toľko kníh. A čo všetko je tam napísané? Zanedbané sväte omše, slabá viera, neúctivé chovanie voči rodičom, škaredé slová, myšlienky, žiadosti i skutky, zanedbávanie povinností atď.? I to dobro, čo si vykonal, je tam zapísané! Avšak čoho je viac?

Tento rok dostávaš novú knihu a iste chceš, aby si tento rok prežil Bohu milo a konal všetko pre spásu svojej duše. Teda, čokoľvek budeš konať, dbaj o to, aby si to konal **v mene Ježišovom!**

V mene Ježišovom sa modli! Každú modlitbu začínaj Jeho menom. Tvoja modlitba bude mať takú istú cenu, ako keď sa ju modlil sám Pán Ježiš – a prinesie ti požehnaný výsledok.

V mene Ježišovom i pracuj! - Pochvala ťa bude hnať do práce a na druhej strane neúspech ťa zasa neznechutí, pretože v mene Ježišovom budeš pracovať pre väčšiu česť a slávu Božiu.

V mene Ježišovom i ďalej bojuj! Možno ťa čakajú duševné boje, ťažké pokusenia... Vezmi si však za vodcu Ježiša a v jeho mene bojuj a v jeho mene zvíťazíš, veď je v Písme Svätom napísané, že apoštoli v mene Ježišovom vyhánali diablov.

V mene Ježišovom aj trp! Možno viac slz vyroníš, viac bolestných vzdychov vydáš. Bolesť, nemoc, trápenie ťa môžu stihnúť na každom kroku. V Jeho mene ľahšie a pokojnejšie znesieš všetky ťažkosti života.

V mene Ježišovom i umieraj! Ak to bude vôľa Božia, že v tomto roku budeš musieť zomrieť, vtedy nezabúdaj na toto predsavzatie: V mene Ježišovom!

Vstúp teda do nového roka s heslom: V mene Ježišovom žiť i zomrieť chcem, lebo len Ježiš je moja spása.

Spracovala A. Karaková

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 11. 2004 DO 10. 12. 2004

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Tamara Halenárová,
Kamila Zágorová,
Matián Šimkovič,

Zdenka Pročková,
Patrik Pročka,
Dávid Pochyba

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Matúš Leporis – Oľga Šebeková

S kresťansko u nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Lukáš Petráš 79 r.,
Júlia Machalíková 76 r.,
Miroslav Štrba 39 r.,
Patrik Lendel – 8 mesač. dieťa,
Berta Zazíková 71 r.,
Júlia Olléová 67 r.,
Emília Suríková 61 r.,

Ing. Ján Klement 84 r.,
Jozef Lučanský 65 r.,
Mária Ravingerová 59 r.,
Ing. Matúš Krajči 64 r.,
Anna Karchová 70 r.,
Katarína Novacká 92 r.,
Mária Molnárová 59r.

Odpočínanie večné dušiam, Pane ...

Spomienková sv. omša

Vo štvrtok 13. januára 2005 o 18:30 hod. si sv. omšou v piaristickom kostole pripomenieme, že uplynul rok od chvíle, keď sme odprevadili na poslednej pozemskej ceste nášho kňaza, profesora náboženstva a skautského vodcu Mons. Štefana Sámela. Príďte všetci, ktorí ste ho poznali spolu s nami prosiť Všemohúceho Boha, aby ho hojne odmenil za všetko, čo vykonal pre prievadzskú mládež počas svojho pôsobenia v našom meste a znovu zapálil ohne skautských ideálov, ku ktorým sa hlási

súčasná skautská generácia. Vždy budeme na neho spomínať v modlitbách s láskou a vďakou. 14. zbor skautov a skautiek Watomika Prievidza

Pod'akovanie Charity sv. Vincenta v Prievidzi.

Vianočná večera, ako aj nasledovné dni vianočných sviatkov a koniec kalendárneho roka sa uskutočnili podľa vypracovaného projektu „Vianoce pre bezdomovca“.

Celkom sa zúčastnilo 50 bezdomovcov.

Realizovanie tohto projektu sa mohlo uskutočniť vďaka programu **Darujte Vianoce „Konta Orange n.f.“**

Charita sv. Vincenta ďakuje všetkým,
ktorí prispeli tradičným pečivom, ovocím, a inými darmi
na obohatenie vianočných dní bezdomovcov a iných núdzných.
Všetkým vyslovujeme úprimné: **Pán Boh zaplať**
Š. Gašparík, riaditeľ

Ospravedlnenie

Ospravedľňujeme sa všetkým čitateľom za hrubú chybu v texte článku **K ikonografii výzdoby kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi** z decembra, kde bola chybná informácia, že nad svätostánkom je socha mladého františkánskeho mnícha - sv. Antona Paduánskeho, patróna strategických vecí. Samozrejme je to sv. Frantisek z Assisi, - *nakolko* (Ako nám napísal náš verný čitateľ.) *sv. Anton sa zobrazuje s dieťaťom Ježišom a laliou. Socha na oltári je zobrazená s krížom, čo je znak sv. Františka a navyše je stigmatizovaný a to bol len sv. František.*

Ďakujeme všetkým, ktorí nás na chybu upozornili a ešte raz sa vám ospravedľňujeme. **Mária Melicherčíková, zodpovedná redaktorka**

BARTOLOMEJ – časopis prievidzkej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t.č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balázová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčekovi, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.

Štatistika za rok 2004 vo farnosti Prievidza – mesto

Sviatosť krstu	Prievidza – mesto
Spolu v r. 2002: 145 , v r. 2003: 134	103
z toho - chlapcov	48
- dievčat	55
Deti do 1 roku	75
Od 1. do 7. roku	5
Od 7. do 18. roku	14
Od 18 roku	9
Konvertoval	0
Rodičia - cirkevne sobášení	67
- len civilne sobášení	25
- druh a družka	9
Slobodná matka	2
Sviatosť manželstva	Prievidza – mesto
Spolu v r. 2002: 39 ; v r. 2003: 56	44
Katolík s katolíkom	38
Katolík s kresťanom	1
Katolík s nepokrsteným	5
Slobodný + slobodná	43
Slobodný + rozvedená a vdova	1
Obaja vdovci	0
Sviatosť birmovania	Prievidza – mesto
Spolu v r. 2002: 7 ; v r. 2003: 181	104
z toho - chlapcov	39
- dievčat	65
Pohreby	Prievidza – mesto
Spolu v r. 2002: 167 ; v r. 2003: 193	150
z toho - muži	79
- ženy	71
Do 30 rokov (vrátane)	4 deti + 1
Od 31 - 60 rokov (vrátane)	37
Nad 60 rokov	108
Zaopatrených	85
Nezaopatrených	65
Nepokrstení	0